

2. **Concordia** (1517) - This work is a collection of 100 hymns by various authors, including Martin Luther, Philipp Melanchthon, and other reformers. It is one of the most famous early printed books from the Reformation period.

Praeterea dicas de Physico ubi exposito est agere oratione de anima
de eius operationibus naturalibus et moralibus. De his agere
in Ethicis de inicio in Libro Pandorum naturalium. De ipsa
anima agere praeterea quod est in anima modo operari ad Physi-
cum que hic operatio in mea independens auctu Melchum ergo
stat.

Cap. sum

De istis et affectis

Hic super aliis 12 corporis organis post vicem hunc
est. In aliis ut excludatur pars 1^a et quae non est simpliciter
ut corporis natura et ars factio. In 1^a ut excludatur pars
2^a et operes et emunctis. In factis ut excludatur
aliis et aequaliter quae sit post. In corporis organis ut
excludatur aliquis dolor moribus. Ita corporis aliqui
pars 2^a. In poena vicem henc 2^a ut excludatur aliquis
malus ut iugis lapidis qui non habet vicem et cadaverum et
organum sed in singulis non reguntur post.

*Quia tunc deficerit Gallicus regni opusum.
Praeferimus eis consilium. quod Philemon dedit se defixum
aciam.*

iam p̄figam iherigindus ē de p̄fē iheram in cor: res autem co
stitutae figuræ et imagines partium. q̄rū 2°
¶ ait se uia ad uigas et uant et ihiram? ¶ ait, q̄
eis te abus grāt. sūmō p̄partam ait de p̄fē

¶ 1°. Itud ē aia, q̄ distruco p̄nē at.
et distruco emperam q̄ tuod sexq̄ ligum p̄nē at. q̄ aia ē
emperam q̄ tuod sexq̄ ligum. Conſi q̄ affols p̄vniunt ab
aia, et ex dext̄is emperam p̄vniunt dext̄e affols, nam
masenholieus mover ad cibicam holerius ad iram, q̄
aia ē emperam. q̄ ad argum. ita ē aia, q̄ distruco
distruco ad 1° n° 2°: cum q̄ emperum die dispo
ad aiam ei ita distruco contū aia p̄nt. Et separati. Ad
confrom die dext̄is affols p̄vniunt ab aia ut aia p̄nati, ab
humorib⁹ v⁹ disposerent.

2°. Aia ē corpus, q̄ male deficiens
l'ans q̄ aia cognit corpus, q̄ uinc corpus. Pro rōam,
et cognit facilius in cognit, q̄ in aia est corpus n̄ p̄nt
corpus cognoscere. q̄ ad cognit n̄ regn s̄i item in e
reali, et in inacti. q̄m sit item agere aia p̄p̄s de corp.
3°. Id q̄ aliquid deficiat ē p̄nus: Et organa cum
p̄s in q̄q̄ p̄s vitales, nec p̄nus, q̄m aia roatis q̄
n̄ bene p̄iles defici. Et organum et summa p̄cora
fige compōe, q̄ p̄nus q̄ iheram inficit p̄nus mō ē p̄nus q̄m
aia, n̄ o^o posteriori. 4°.

Mucrus contactus n̄ facit n̄
in res corporas: et aia agit in corpora ut q̄m allucin
mus et pallescimus: item corpora agit in aiam, ut q̄m p̄ne
sic et libricas illorum curvae: q̄ sat aia roatis et corpora.
¶ contactum si existim et indecilem, et quem diximus
ut dilectum: corpus iher agit in aiam, q̄m contactum;

n°^o f^{um} qd cē iurisdictione. 8° Diffo aia corā An
 glo assumpti corpus phaneasiam. et em Anglus n
 aia qd diffo iort at his a diffo. Lī mayz Anglus
 exeret opere vitales Logi moderni comedie ete. I
 Anglum ē aūm complum. qd n infat tate corpus p^{ro}phy
 iam vniōnem nō cō apparen̄t. et conc̄r calos se quis
 operet.

CAP. 2.

Solvunt aliquidaria de aia

notat

Primum dub. V aia sic substantia.

Dum qd a Deo creari. et qd transfigurare falsa degnatio.
 Cum arbae aiam natale plaur a piane corpore. qd e mani
 fide sum. cum n aia sic cuba esquiescere p̄t adiuiri a corpore
 qd e ignib. deus. Qd arbae erant ab anglis. qd e ḡmāo
 remisit dūo ix nito. arguit infamia vnam qd n p̄t sanī in
 eria. Cum dixit aia p̄se vcas ab dño. qd delinum
 in Logia refutari. Cōs qd e ut a Deo in emp̄o erat.

Cum dub p̄t Ing rām temp̄o p̄ aia ro
 atas in corpus iſfundari. qd iſfundit in co mali qd mali
 p̄d e cum m̄m br̄g effige et reliquo accentibus rega
 bil. qd in masculis solle fieri qd dragisimo die (Chris
 to) excepto cuius mar̄ dies facti in insti). in feminis
 v̄ obligissimo die. qd amplex orae p̄ficiorū intige
 v̄en.

Aug

I dub. qd fīs infat mā hanā anee
 introducēt aia notat. qd fītum infat p̄nus p̄ia vgi
 v̄a. den̄ haec nēdēce infat aia suā. et haec abuēce
 infat aia notat. qd ideo fītum occident anee qd dragisimo
 die.

dictis nō dicentur summiudas. Prodigia fragor do p̄r eugenias
in aliis q̄d en p̄ca misericordia.

Cum dub. Vt ait ihuas ita etenim
Aff. Res tuū ē p̄fide: et p̄i m̄ q̄d ea quonibz compri-
m̄stigi ius frat̄. Et ihuas q̄d ius frat̄ ihuas. Et s̄.
Corpus et sp̄uls maxime distans q̄d p̄cunt unum com-
ponere. q̄d maxime distare in uite et dignitate, n̄
v̄ in rebus auctis et p̄oeris. And. Frat̄ res p̄spicuit manū
et ratiōnē. Et q̄d ius res p̄spicuit atq̄d dixit ab illo:
q̄d si aīas roalis et frat̄ m̄s dixit ab illis. q̄d oī et cūlum
v̄tandens p̄fere ab alio q̄d surm̄ce tangitā ī
et tangitā ī ad quā ordinari. et hoc m̄ res p̄spicuit
ut ratiōnē manū. Quis. Aīas roalis n̄ coīcāt m̄s
eūas operis q̄d neglēcte ipsam. Aīas coīcāt m̄s
eūas operis q̄d m̄s ē capax ut motus.

Cum dub. Vt aīas p̄ates multo tenui
ad nūm̄ horum. Aff. Et ius p̄fide: res q̄d natūrā est
p̄ie. Avemus in unam ī aīam, ut illam herbas signaverit.
q̄d monachum deestand. Placop̄les agnibz q̄d in aliis
corpora tam hanc q̄m bichuina commisibane. Delini-
um incident. Cum dub. Vt oīs aīas roales sine op-
eris p̄fere? Aff. In aīas rusticis ei sunt incorpore
tūp̄ri et hinc tum corporum organa et phasmata possunt
elucere illas, cuiusvis horū te doctissimi. Quis.

q̄d oīa in duas aliarū sp̄es si quis p̄fere:
q̄d em̄ in duas aīas roales. Antip̄p̄e q̄d alioq̄ nullus da-
reū effulū unū cum sua ī. Cōsiderūtūcā p̄parte rōis
2. Et iniquitē operum n̄ colliguntur frat̄. Et
huc iniquitē operum p̄cūne hīc aīas dīff̄as. Antip̄p̄e q̄d
et hīc p̄cūne imp̄p̄ad p̄ferat q̄m ueroris et sonae et em̄is-
tūtē

hic cantat aiam q̄ est. Oppamis et amunc Mag. in 2°
dict. 47. Bonat. Tigie Ricardus. Otho Bankes
Cate et alio.

8um dub. In q̄ tempore crevivit ro-
atis? Q̄ vicinā cō insti q̄ mārī disperad illas regiūn-
dām. alii esse oīosā ut Insti nō natū. Et idū regiūn
erit Originis, et alijs acentium nobas aīas ant q̄na
corponi vniām, habuisse alium. Atq̄ inq̄mūtūrunt
et demūtūrunt. q̄n inlignesi dī. Et regiūn ad ab
in opere q̄t pārārat, tigie novis sp̄tibus mandis, n̄
vō ab induis.

9um dub. q̄no aut rotatis corpus infre?
¶ 1° siām q̄d subām, et q̄d suas p̄cūliāres it̄ p̄pā-
tis p̄ois vrdm ē in cōto corpore et vīam in q̄libet iūs
p̄e. ¶ 2° vīam corpūs ut q̄ libet iūs p̄ars vivit. Et cōm
et s̄onq̄le p̄tē hētī fōm vīoneōm. Cām q̄ p̄fōp̄.
tis in hac p̄tē de sm̄ unām cīt vī una p̄ge mā sm̄ aliam
in alia. Et vīe in cōto corpore et vīas in q̄libet iūs p̄e,
q̄ p̄m vivit. Si vī humores, et capillārē orīvānt in
vīfrām aīas vivōnēi.

¶ 2° Si aīa cūmāt q̄d p̄ois malib
q̄d aīa n̄ ē vīa in cōto corpore est ē in illis p̄tibus, in q̄q̄
tālis p̄oī nō dīcē: um̄ q̄ audītūs n̄ ē in oculō cēm aīa
p̄tē cē audītōs n̄ ē in oculō etc.

Cap. 3um

Vōis aīa cī dītis et defītē infre
Not̄p̄mūs m̄t̄ p̄c̄ aīḡnūm̄ dīc̄ dītōm̄, t̄ m̄t̄

in mem' uen' et diuina, et phys' in mem' et frim', aut in
pois q' ab illa emanant, et di deus ioyper in actio
aut in p'li poi integrantes. Et tanta hypoth' in. Ceterum
est ois uias et diles mehe et hypocrice n' o' phys' in
mem' et frim', est in pois. Tora v' dubitao. Et sit
diles int' p'li integrantes? quid legem ceterum? n'subire
iam rodat. De aliis duplex e' su' g'balis.

Li 1° q' a' ois uias e'cedentes. Li p'li ois frim' male' gen'
et m'c' di. am' q' deinceps p'li educti de p'li totius m'c' uas pars
q' ce a'is diu' frim' educti de p'li m'c' q' siue m'c' diles et' et frim'. Tunc
iuue statu' m'c' frim' q' iustige et q' aliq' sit iudicite et male'. nam e'la' us
e'paris orden' iudicis. Altius en' a'ne ois p'li uegas
et suas aliam imp'p' et diles et ueritas: uias v' ati
un' p'li et' iudicis et' in entangas.

Li 2° q' al' s'ue' in deas p'li ug
frim' diles imp'li mance in uerag' p'li frim' autm' p'li gen'. q'
signum q' chadie diles n' ista. ni coa'. Eo et' ideo frim'
diles imp'li mance in uerag' p'li ueas q' n' regne et organos
apparanteos: p'li v' p'li diles n' mance q' m'c' decia n' hic
organos q' regnum ad conseruacion' p'li ueris. q' p'li
dilex et' p'li lumen uenient' mance ibi om' p'li frates
n' om' male'. signum mance et' inducum ejusd'
egri, nam' p'li e'p'li e'p'li vocat frim' induco.

Anos p'li p'li gen' am' q' sit ois frim' m'c'
les e'ne diles. Ois h'ore p'li omogenias, cui
similans; an potius reh'ogenias, cui dissimilans?
Pro his pugnare aliq' nam cum tales p'li infinit
corpus organium et dissimilare, tales e'ne ce
fronti p'li a'is q' inf'rat caput n' p'li inf'ri pedem.
organum uider' p'li uas. q' h'ore p'li dissimilans est
cor

et in cibis ut quibus et figura vestris, et detersus glaucum.
Est ergo te sicut cibis non hinc
vassos tuis meo quod non hinc pectus diffiniatur.

Quod alteram circulat amorem pectus et vasa
alia sit in uno corpore et vasa in quilibet uestigio. Dico 1.
Hinc ut in altero posse non est vasa in quilibet pectus corporis. Et
nunquam alia pectus et audire in oculo quod non in illa quibus
est altero posse. Dicunt. Vnde pectus hois est et spacio et ma-
tis fluente ab aliis quod est pectus matis recipiuntur in so-
latis maiis siue pectus transcurrentem. Hoc pectus matris
enim redundantem cum maneat in eadis corporibus pectus
et immaterialis. Te alii pectus dicunt est transcurrentem
quod est quod de noe.

Dico 2. Alio roatis ut est altero ince-
gratus vasa in uno corpore et vasa in quilibet uestigio. Et
alio roatis est in distibus quod ab iunctis facit vasa vasa. Et
autem vix cognoscendi sit in capite non in manu et in ibi-
dani organa et cetera quae alia deinceps in cognoscendo. At
quibus quod manus movere et pectus pectus vasa sit mo-
vibile et quiescat. Quod est in pectus. Et hoc non est inconveni-
ens quod morsus non recipiat immobile in ipsa vasa sit in pectus
corporis. Redargunt. Si autem vasa est in capite non res
est quod sit in pectus. Ni est in capite est vasa non vasa.
Dicitur. Et quilibet pars corporis cum vasa erit hoc. Ni est in
quilibet pars hoc est illud ut quod hic cum organorum ap-
paratu quod ad compunctionem hanum regnet.

Dico 3. Alio pectus ut est altero integratus
est vasa in uno corpore per pectus in pectus. Hoc ita est
ex locis quod statim vasa pectus et pectus. Quoniam alijs
ad misericordia in distibus continetur ante est vasa in uno et vasa in
quilibet

partes

Cap. L.

Quot deni grise animalia posse
viventium?

Prima Sto. Tria est deni animalia grisea. Primum est quod per
minimis partibus quae in viventibus experiri possunt. Planctus est usque
canis. Secundum censuram. Hoc ratiotinam. Quis dicit
alii sine griseo capite? Nam regam et suam esse gratiam, non
semper est in forma; quae in concreto eminenter est aliis.
et cuius concreto est rega. Quod arguitur autem quod
ne cibis coquendis id inficiuntur peccatum, et quod naturam
attractivam et expulsivam.

Secunda Sto. Quinque tunc posse grisea sunt pro
griseis in viventibus. 1. Rega quae agit in obiectum confusio
nem. 2. in eadem quae nesci de cognoscere et conservare in
subiectu alieni. 3. suam quae agit in obiectum separatum quod est quod agit
peccato illius, est posse illius quod est. 4. est posse moriturum quod con
dit mortuum separatum tangere in eum. si vero endat in
illud tangere in finem est posse appetere quod est.

Notandum quod in viventibus animalia ad regam.
Vera enim quod te obiectum cunctis locis ut indecet diligenter possit
cognoscere matris et capitis: omni obiectum accessibile non con
sicut duo grisea posse appetendum. Quod est quod cognoscere
est posse fieri in eum obiectum deinde modo ab aliis et
de interiori: appetendum vero est fieri est modo a tangere
in finem. Quod vero duo conside turis posse appetendum
grisea sunt in modo loquendi discidere a vulgaris.

Tertia Sto. Est deni quod grisea sunt grisea
viventium: numeri vegetantium, continentium, sto mo
ven-

venium et nantum. 1º dñ in arboribus. 2º in
herbis, et cibis. 3º in aliis, & 4º in herbis. pos-
sunt intus in foliis prout in vita viva. Sicut
grati grandi, et apparet in eis sicut alia dies prout vi-
vunt in foliis prout in vita viva. Sicut ad regam apparet ad
curiam. Rorav. Te vitas unius paciatis non augere
norum grum vita & gemitus à vita subisti.

qđ dñ dñ vita rega (deḡ p̄r c̄ maior
dilectio), p̄ qđ p̄nia nuncio est dñ in vivo nō. Et
arbores, et herbes nutruntur & vā, et p̄niam nutruntur
convolvendo in p̄niam subam alim qđ eam exigit
qđ vīm accedit vīam qđ hinc p̄niam vīam regam. qđ
p̄n hinc diam p̄t. & nutrum indicium hinc sen-
tendi aut apparet. oīa n̄ qđ latitudo oratione,
ad dolorum expriment. Rora autem diam regam c̄ di-
līm. & hinc alīo p̄as qđ vivit, qđ s̄cūlū qđ vīa
officīa erunt, nūmī ad eī augere, & grāre. Sicut cogi-
mūs in illo de fine.

pter 1º. qđ p̄as nūnī vīa c̄ distat a līo
qđ vīas? Aff. Līo qđ p̄as nūnī vīa c̄ grāre
vīas. et manane im ab līo aīa. qđ uī 1º qđ līo
n̄ qđ p̄as vīas. qđ n̄ qđ p̄as & nūnī vīa. Conf. qđ
līo comitam & līos minorē & hīc cīne vivo
cīne vīas. aīa līos nobiliorē qđ n̄ vīas. qđ
līe herbe alīo p̄as & līos p̄nas et nobiliorē: n̄ ap-
parere auem alīa nobiliorē qđ nūnī vīas. qđ ita.

pter 2º. qđ p̄as nūnī vīa c̄ sp̄t infā an-
subalīna. & c̄cepim infā. Līo qđ p̄as nūnī vīas on-
uīe ab alīa cīn grum vīe vīe. qđ vīas n̄ dīsāp-
pīt p̄um qđ vīas & dīsāp p̄e dīsāp. qđ in arbore,
arborem, in līone, līonem. qđ qđ māte. qđ i. qđ 3º
In

In q̄ p̄ ab obois residet p̄a nutriendi. A residen
in obois p̄tibus q̄ nutrium ce crescent. p̄tērōm v̄ in
radice. ubi canyn in Stomacho deoque uides sue
ut ce deslibuit in obo p̄t. conuertitq; in cubanas
bois.

Q̄d? L. V̄ a sp̄tū ciuā dē c̄m p̄tū
vegā? A p̄c d̄i sp̄tū vegā grūl vegum ē grūs grū
us q̄ sp̄tū includit in infusoib; c̄mē si uim inlu
dier sp̄tū in ali. A c̄m p̄c dier n̄ vegām p̄tū c̄c sig
nūc ē p̄tū ciuām p̄ c̄m grūm q̄ vegā. B̄t dūl p̄
vitalidēs. In grūl sp̄tū vegētāndi & s̄t̄ eminēm con
ciēt in aia sp̄tū. q̄rūs hae chīcē c̄st op̄tēt q̄ in
plancis orium r̄egnūs veḡt̄ c̄t̄. Q̄ resiliens p̄p̄t̄o
mācē appliāndē c̄c aia roh q̄ r̄ah mō ē p̄tū c̄c eminēm
vegā et ciuā.

Quintā cātia p̄f̄t̄ q̄t̄ quinq;
Est apprenēt̄ exere hēc c̄m duos int̄ros coemēt̄ ut
phasciam. ita appurāt̄ iraqib; t̄m̄ c̄c conuiriib; t̄m̄. A
p̄t̄ p̄t̄m̄ s̄t̄o motivam. Quin hēc p̄tū obo p̄as
q̄ orium q̄ grū vegētāndi c̄c c̄nēndi. c̄c n̄c p̄t̄ mā
t̄s hēc ibūm̄ c̄c ultim. Q̄d̄q̄ inf̄.

Cap. Sum

D̄p̄num alij d̄f̄iūt̄t̄ c̄c p̄as

c̄c s̄t̄s animē.

D̄ima q̄ nam sic c̄eff̄t̄ p̄axāt̄. A c̄ grās;
Li q̄ d̄a s̄t̄ d̄a s̄t̄ c̄m q̄ regnū ad illūs conservū.
p̄t̄ regnū ad conservūm̄ aia. q̄ q̄ aiāmp̄dūt̄ p̄dūt̄
rem̄p̄t̄s p̄as rem̄p̄t̄. Prox̄ v̄ p̄dūt̄m̄ in lāt̄
ab if̄s aia q̄ emānōm̄. D̄a n̄ appārēt̄ alia c̄s
im

imediatum. Non est autem invenire quod sit esse agentes
et paenitentia et immanencium et instrumentum. Et
dictum. Unum et complexum non potest datur in unum.
Quia est una; quod non potest datur de multis. Namque
onam patrum virem non continet multa. Deinde multi
poterat multum et patrum diximus in Calibus.

Quid potest distinguari ab aliis? Ad distinguiri
reatu. **P**er 1° per utrum omnes nulla subiectio ipsam
agit nisi per aliquid super additum ducere. Et super additum
est potest distinguiri ab aliis. **D**icitur potest videtur distinguere
renum ab aliis. Itus agens vellet et ut locutus distingueret: quod
est ab aliis. **P**er 2°. Potest activa et passiva se ipsa
ponere in aliis 1° sine aliis acutem superadditum: quod cum
potest activa ad actus accidere. **N**on ergo de multis hoc est
est potest passivam et activam instrumentum a indicare pro
enim quod indicat potest activa genitio. **P**otest enim de multis et
agere passivum ipsum.

Dicitur 3°. Alioquin ipsa in aliis 1° ad
fatuendas suas potest: quod cum ad alias actos: quod non indiget per
acte distincte ad alias. In iis: Quod est ab aliis non potest non est
potest et instrumentum agentis ut est de multis. **E**t 4° est
conscibile sumendum a suis et est ratio sumendi ob illius: et non est
conscibile et ratio non distinguenda in pars rei ab aliis: quod negat potest
id est quod assumitur. **P**otest est consciente que est dicitur a deum
a sensibili: id est de multis: quod cum est genitio multum deum
a ratio compito non est quod est genitio multis.

But in epistola potest? **D**icitur: Ois potest haec
quam dicitur epistola et mentem: quoniam sic una et taliter regni.
Et vobis mentem non te cognoscere a nobis non per aliquid mentem
potest: sed epistola potest ratione et signum mentem: condicione
caro.